

॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥

अलंनिर्वंधमागत्यशोकस्यपरिधारणे ॥ अप्रत्ययंकुतोत्थस्यपुनरद्येहजीवितं ॥ ७४ ॥ मृतस्योत्सृष्टदेहस्यपुनर्देहो न विद्यते ॥ नैवमूर्तिप्रदानेन जंबुकस्य शतैरपि ॥ ७५ ॥ शक्यं जीवयितुं त्वेष बालो वर्षशतैरपि ॥ अथ रुद्रः कुमारो वा ब्रह्मा वा विष्णुरेव च ॥ ७६ ॥ वरमस्मै प्रयच्छेयुस्ततो जीवेदयं शिशुः ॥ नैव बाष्पविमोक्षेण न वा श्वासकृतेन च ॥ ७७ ॥ नदीर्घरुदितेनायं पुनर्जीवं गमिष्यति ॥ अहं च क्रोष्टुं कश्चैव यूयं ये चास्य बांधवाः ॥ ७८ ॥ धर्माधर्मौ गृहीत्वे ह सर्ववर्तामहेऽध्वनिः ॥ अप्रियं परुषं चापि परद्रोहं परस्त्रियं ॥ अधर्ममनृतं चैव दूरात्प्राज्ञो विवर्जयेत् ॥ धर्मसत्यं श्रुतं न्याय्यं महतीं प्राणिनां दयां ॥ ८० ॥ अजिह्वत्वमशाठ्यं च यत्नतः परिमार्गते ॥ मातरं पितरं वा पि बांधवान् सुहृदस्तथा ॥ ८१ ॥ जीवतो येन पश्यंति तेषां धर्मविपर्ययः ॥ योनपश्यति च क्षुभ्यी नें गते च कथं च न ॥ ८२ ॥ तस्य निष्ठावसानां ते रुदंतः किं करिष्यथ ॥ इत्युक्तास्ते सुतं त्यक्त्वा भूमौ शोकपरिप्लुताः ॥ दल्यमानाः सुतस्नेहात्प्रययुर्बांधवा गृहं ॥ ८३ ॥ जंबुक उवाच दारुणो मर्त्यलोको यं सर्वप्राणि विनाशनः ॥ इष्टबंधुवियोगश्च तथेहा ल्यं च जीवितं ॥ ८४ ॥ बद्धलीकमसत्यं चाप्यतिवादाप्रियंवदं ॥ इमं प्रेक्ष्य पुनर्भावं दुःखशोकविवर्धनं ॥ ८५ ॥ न मे मानुषलोको यं मुहूर्तमपि रोचते ॥ अहो धिग्मृध्रवाक्येन यथैवा बुद्धयस्तथा ॥ ८६ ॥ कथं गच्छत निःस्नेहाः सुतस्नेहं विस्मृत्य च ॥ प्रदीप्ताः पुत्रशोकेन सन्निवर्तत मानुषाः ॥ ८७ ॥ श्रुत्वा गृध्रस्य वचनं पापस्येहा कृतात्मनः ॥ सुखस्यानंतरं दुःखं दुःखस्यानंतरं सुखं ॥ ८८ ॥ सुखदुःखावृत्ते लोके नेहास्येकमनंतरं ॥ इमं क्षितितले त्यक्त्वा बालं रूपसमन्वितं ॥ ८९ ॥ कुलशोभाकरं मूढाः पुत्रं त्यक्त्वा कयास्यथ ॥ रूपयौवनसंपन्नं द्योतमानमिव श्रिया ॥ ९० ॥ जीवंतमेव पश्यामि मनसानात्र संशयः ॥ विनाशो नास्य न हि वै सुखं प्राप्स्यथ मानुषाः ॥ ९१ ॥ पुत्रशोकाभितप्तानां मृतानां मद्यवः क्षमं ॥ सुखसंभावनं कृत्वा धारयित्वा सुखं स्वयं त्यक्त्वा गमिष्यथ क्वाय समुत्सृज्या ल्पबुद्धिवत् ॥ ९२ ॥ भीष्म उवाच तथा धर्मविरोधेन प्रिय मिथ्याभिधायिना ॥ श्मशानवासिनानित्यं रात्रिं मृगयतानृप ॥ ९३ ॥ ततो मध्यस्थतां नीता वचनैरमृतोपमैः ॥ जंबुकेन स्वकार्यार्थं बांधवास्तस्य धिष्ठिताः ॥ ९४ ॥ गृध्र उवाच अयं प्रेतसमाकीर्णो यक्षराक्षससेवितः ॥ दारुणः काननोद्देशः कौशिकैरभिनादितः ॥ ९५ ॥ भीमः सुघोरश्च तथानीलमेघसमप्रभः ॥ अस्मि ऊछवं परित्यज्य प्रेतकार्याण्युपासत ॥ ९६ ॥ भानुर्यावत्प्रयात्यस्तं यावच्च विमलादिशः ॥ तावदेनं परित्यज्य प्रेतकार्याण्युपासत ॥ ९७ ॥